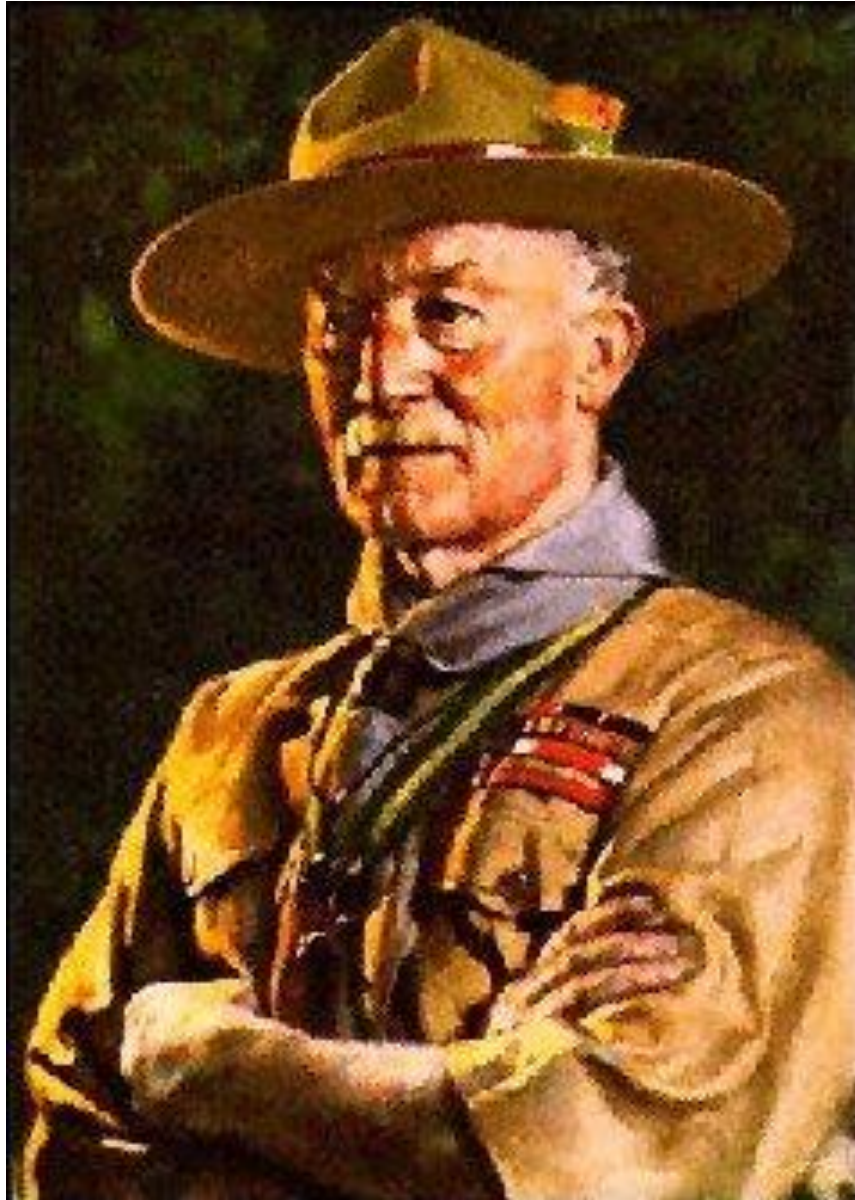

TEERVOET EISEN

Jonggivers
Sint-Barbara

Beste Teervoet,

Dit boekje zal je normaal gezien gegeven zijn enkele vergaderingen voor je op je eerste jonggiverweekend vertrekt. Je hebt dan wel al verschillende vergaderingen meegemaakt en je weet wat begrippen zoals aantreden, leventjes, takken, ... betekenen, toch sta je vol nieuwsgierigheid en misschien zelfs een beetje bang uit te kijken naar dat eerste weekend. Dit weekend staat je van alles te wachten. Veel zal voor jou nieuw zijn. Maar je zal toch ook moeten bewijzen dat je een echte jonggiver kan zijn.

Daarvoor dient dit boekje.

In dit boekje staat hoe scouten zich gedragen, aan welke wet ze zich houden, hoe fier ze zijn dat ze scouts zijn, hoe ze kijken naar de natuur, hoe blij ze zijn als ze andere mensen kunnen helpen, hoe ze eerlijk kunnen zijn in sport en spel, ...

Hopelijk kan jij je hier ook naar schikken en zullen deze basisregels geen bevelen worden, maar een manier van leven zonder dat je erbij hoeft na te denken, een intuïtieve manier dus.

Als je denkt hierin te kunnen slagen, mag je jouw belofte afleggen en zal je een echte jonggiver worden. Maar daarvoor moet je dit boekje eens goed doornemen en de meeste stukjes goed tot zeer goed kennen.

Deze stukjes moet je zeer goed kennen:

- 1) De belofte en wet begrijpen en kunnen opzeggen. In houding en handelingen zal je moeten bewijzen dat je de belofte en de wet ernstig probeert na te streven.
- 2) De geschiedenis en de organisatie van de scouts eens goed doorlezen.
- 3) Op een juiste manier kunnen groeten en weten wat die groet betekent.
- 4) De oorsprong en betekenis van het belofte-insigne en de verschillende vlaggen kennen.
- 5) De volksliederen, het beloftelied en het avondlied vlot kunnen meezingen.
- 6) Het perfecte uniform kennen en ten gepaste tijde dragen.
- 7) De spoortekens kennen en aan de hand van die tekens een klein tochtje kunnen afleggen.
- 8) De verschillende knopen kunnen leggen en goed kunnen sjarren.
- 9) De belofte-plechtigheid eens doornemen.
- 10) De begrippen goed lezen en weten wat ze betekenen.

Als je dit eenmaal kan en gedaan hebt, zal er een avondwake gehouden worden, waarop je eens grondig zal nadenken over wat scout-zijn voor jou betekent. Tenslotte, de laatste stap, zal je voor de hele groep moeten bevestigen dat je een jonggiver wil worden. Dat is de onvergetelijke mijlpaal van je belofte. Op dat moment begin je als het ware een nieuw leven, een leven als scout. Een leven met bijzonder veel mooie en aangename ogenblikken, maar soms ook lastige en harde momenten. Maar vooral een leven waar jij zelf en de anderen rondom jou iets aan hebben.

Proficiat!

De jonggiverleiding '12-'13

Sint-Barbarascouts 1ste Gent

1) De belofte en wet

De belofte

Ik beloof op mijn erewoord, met de hulp van God en naar best vermogen:

Mijn plichten te vervullen jegens God, Kerk en Land

Andere mensen te helpen waar ik kan

De scoutswet te gehoorzamen

De wet

Wij zijn jonggivers

Wij wagen het avontuur

Wij zijn kameraden en willen eerlijk zijn met elkaar

Wij willen samenwerken en beslissen

Wij zeggen onze mening en luisteren naar die van anderen

Zelf zet ik al eens de eerste stap

Ik help graag waar ik kan

Ik wil winnen en kan verliezen

Ik respecteer wat waardevol is: de mens, de natuur en het materiaal

Jezus' voorbeeld zal ons hierbij helpen

2) De geschiedenis en organisatie van de scouts

De geschiedenis

De eerste scout, Robert Baden Powell, is geboren op 22 februari 1857 in Londen. Hij kwam uit een gezin van zeven kinderen, die later een echte patrouille gingen vormen. Samen gingen ze op allerlei expedities: ze vaarden rivieren af, kamden bossen uit, kampeerden onder de blote hemel en maakten zelf hun eten klaar. Met littekens, eeltplekken, geschaafde knieën, spierballen en een hoop bijzondere souvenirs kwamen de gebroeders Baden Powell terug van hun vakanties.

Wat hem echter zo beroemd maakte, was het Beleg van Mafeking rond 1900. Toen hij, als cavalerie-officier, in een klein Zuid-Afrikaans stadje door de goed uitgeruste boeren omringd werd, kwam hij op het idee om alle jongens bijeen te roepen en hen taken als bode, seiner, verkenners en wachtpost toe te vertrouwen. De jongens sloegen zich er goed doorheen.

Terug in Engeland schreef hij het boek *Scouting for Boys*. Aangemoedigd door het succes van het boek, verliet hij het leger om zich geheel aan de jeugd te wijden en de scoutsbeweging op gang te brengen in 1908. Het werd een gigantisch succes waar wij nog altijd van kunnen genieten.

Tijdens de eerste Wereldoorlog vluchtten de jongens van het Sint-Barbaracollege naar Engeland om te ontsnappen aan de Duitsers. In Engeland kwamen zij op het college terecht in Hastings. Daar werd onder invloed van rector Jacobs s.j. de Sint-Stanislasgroep opgericht.

Toen in 1919 de jongens terugkeerden naar Gent, werd hier de Sint-Barbaragroep 1ste Gent opgericht. Meer dan 140 jongens, leerlingen van het college, werden toen lid van de groep. Op 19 oktober 1919 kwam een gezant van Baden Powell de groep officieel erkennen en de groepsvlag afgeven.

Sindsdien heeft er al 93 jaar lang een scoutsgroep bestaan op het college. Met enkele merkwaardige gebeurtenissen. In de Tweede Wereldoorlog mochten de scouts geen uniform meer dragen en moest elke activiteit met uur en plaats doorgegeven worden aan de Duitse bezetter. De scouts hielpen ook mee met het puinruimen na de bombardementen.

Reeds 93 jaar lang wordt in de Sint-Barbarascouts aan kinderen en jongeren de kans gegeven om hun vrije tijd zinvol door te brengen.

In 2005 wordt op het groepsleidingscongres de identiteit van VVKSM besproken. De groepsleiders wensen zich te profileren als “scouting in een verdraagzaam, vredelievend, multicultureel, ecologisch Vlaanderen”. Het licht wordt op groen gezet voor een naamsverandering van VVKSM te overwegen. In 2006 beslist de verbondsraad om de naam “Vlaams Verbond van Katholieke Scouts en Meisjesgidsen” te veranderen in “Scouts en Gidsen Vlaanderen”.

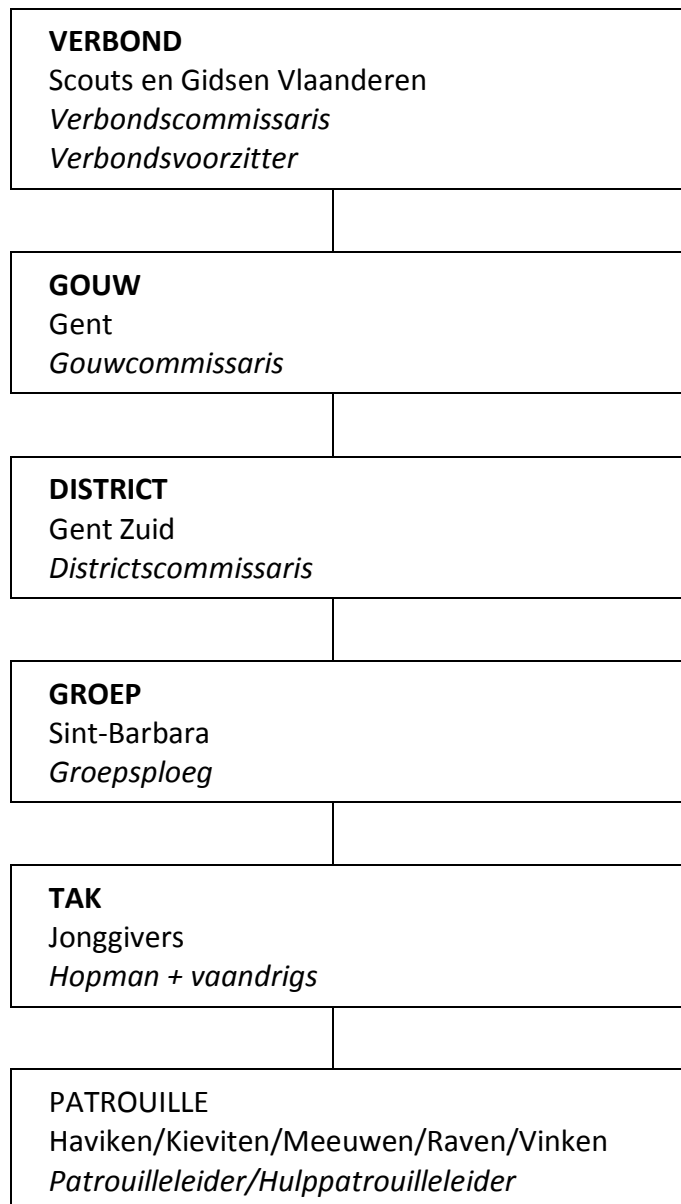
De organisatie

Toen je voor de eerste keer naar de jonggivers kwam, werd je al snel in een patrouille ingedeeld. Dit is een groep van 5-6 jongens en meisjes, die in een spel een team vormen en op kamp samen koken, eten en slapen. Bij de jonggivers dragen de patrouilles namen van vogels.

Alle patrouilles samen vormen de tak van de Jonggivers (12-14 jaar). Samen met de Kapoenen (6-8 jaar), de Wouters (9-11 jaar) en de Givers (15-17 jaar) vormen zij de groep Sint-Barbara.

Verschillende groepen samen vormen een district. De verschillende districten van een stad of provincie vormen een gouw. Tot slot worden al die gouwen samengevat in ‘het verbond’ Scouts en Gidsen Vlaanderen.

Hieronder zie je de structuur schematisch weergegeven. Onder elk onderdeel staat cursief gedrukt de naam van de verantwoordelijke.

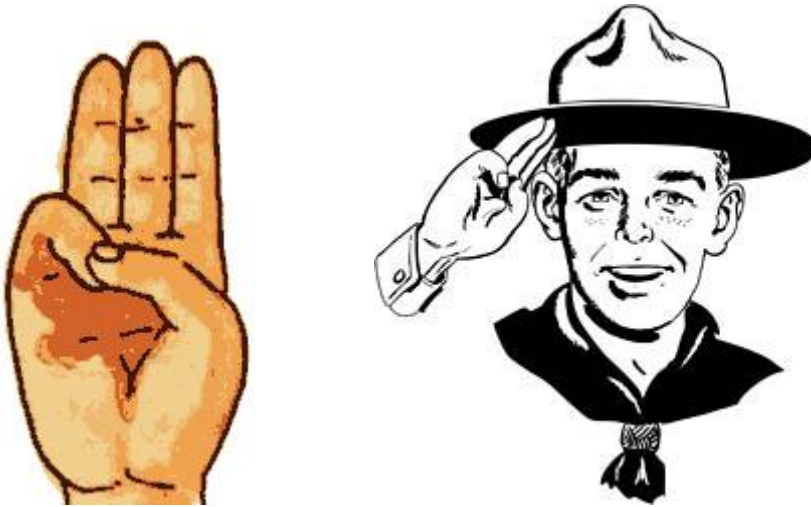

3) De groet

Scouts hebben een speciale manier van groeten. Ze drukken elkaar de linkerhand, met de pink tussen de pink en ringvinger van de ander.

De vingers van de rechterhand worden gestrekt, de duim op de nagel van de pink en de handpalm naar buiten gekeerd.

De drie gestrekte vingers doen ons herinneren aan de drie punten van de belofte terwijl de gebogen pink vrijwillige gehoorzaamheid en getrouwheid betekent. De duim stelt dan weer de grote kinderen voor die de kleine moeten beschermen.

4) Belofte-embleem en vlaggen

Belofte-embleem

Na je belofte ontvang je het belofte-insigne of de groene spiespunt. Hij prijkt op je linkerborstzak, mooi in het midden.

De spiespunt op het insigne duidt aan dat wij als scouts aan de top van onze samenleving moeten staan. De besten en eersten van ons volk.

De drie punten van het insigne zeggen je: “Jonggiver, herinner je de drie punten van de belofte.”

In ieder zijpunt staat een ster. De twee sterren hebben ieder vijf punten. Die tien punten herinneren je aan de tien punten van de oude scoutswet. Tegenwoordig zijn er echter maar acht meer.

Het Sint-Joriskruis ten slotte, staat voor onze patroonheilige Sint-Joris.

Na het afleggen van je belofte zal je proberen zo snel mogelijk de pas echt interessante zaken van scouting onder de knie te krijgen: de eisen die beschreven staan in het Jonggivershandboek.

De vlaggen

a) De Belgische driekleur

De kleuren die door het koninkrijk België in 1830 zijn aangenomen, zijn zwart, geel en rood. Het waren de kleuren uit het wapen van het oude hertogdom Brabant, waarop een gele leeuw met rode tong en klauwen op een zwart veld prijkte.

b) Liebaart (Vlaamse Leeuw)

De Vlaamse volksvlag is een leeuwenvlag, de klauwende Liebaart. Het is één van de oudste vlaggen van Europa en wij danken haar aan Graaf Diederik van de Elzas. Hij heeft namelijk de staande leeuw overgenomen van Willem van Ieper, op wiens nalatenschap hij beslag wilde laten leggen. Willem van Ieper had op zijn beurt het leeuwensymbool meegenomen uit Engeland. Oorspronkelijk werd de vlag afgebeeld door een zwarte leeuw op een gouden achtergrond, maar sinds de tweede helft van de 14e eeuw worden de klauwen en tong rood gekleurd.

c) De Sint-Barbaravlag

Op de oude vlag zien we de toren van Sint-Barbara tegen de gestileerde scoutslelie. De vijf balken verwijzen naar de vijf takken van onze oude groep maar tegelijk naar de 5 basispijlers van scouting: engagement, zelfwerkzaamheid, medebeheer, ploegwerk en dienst. Met andere woorden: ik wil zelf iets doen, mee bepalen, samen met anderen, me actief inzetten voor rechtvaardigheid en vrede.

Tegenwoordig gebruiken we echter een nieuw logo:

5) De liederen

Het Belgische Volkslied

O dierbaar België
O heilig land der vaad'ren
Onze ziel en ons hart zijn u gewijd
Aanvaard ons kracht en het bloed van onze ad'ren
Wees ons doel in arbeid en in strijd
Bloei, o land, in eendracht niet te breken
Wees immer u zelf en onge knecht
Het woord getrouw, dat g' onbevreesd moogt spreken
Voor Vorst, voor vrijheid en voor recht
Het woord getrouw, dat g' onbevreesd moogt spreken
Voor Vorst, voor vrijheid en voor recht
Voor Vorst, voor vrijheid en voor recht
Voor Vorst, voor vrijheid en voor recht

Het Vlaamse volkslied

Zij zullen hem niet temmen
De fiere Vlaamse Leeuw
Al dreigen zij zijn vrijheid
Met kluisters en geschreeuw
Zij zullen hem niet temmen
Zolang een Vlaming leeft
Zolang de Leeuw kan klauwen
Zolang hij tanden heeft

Zij zullen hem niet temmen
Zolang een Vlaming leeft
Zolang de Leeuw kan klauwen
Zolang hij tanden heeft
Zolang de Leeuw kan klauwen
Zolang hij tanden heeft

Het beloftelied

Wij hebben U, o Jezus
Plechtig beloofd
U altijd te erkennen
Als opperhoofd

Refrein:
Geef dat w'u minnen zouden
Steeds meer en meer
Help ons belofte houden
Jezus onze Heer

Refrein

Wij hebben het gezworen
Dat gij steeds zoudt
Ons Hoofd en Leider wezen
Als Opperscout

Refrein

Wij zullen gans ons leven
Lijk Gij het gebood
U volgen en u dienen
Tot aan ons dood

Refrein

Vanuit Scouts & Gidsen Vlaanderen is er ook een nieuw beloftelied gemaakt, met een meer hedendaagse invulling. Voor de volledigheid vinden jullie hier ook de tekst van het nieuwe beloftelied "Ik Beloof":

Luister even wat ik zeggen ga
(ik) doe mijn belofte, belooft het, ja
Ik kijk om me heen om dan verder te gaan
hink, stap, spring, ik kom er aan

Refrein:

**Ja ik ga achter mijn belofte staan
Als scout en gids wil ik daar voor gaan
Ja samen achter de belofte staan
Als scout en gids willen we daar voor gaan**

Ik zet me in voor iets groots of klein
Voor mijn groep wil ik er altijd zijn
We kunnen veel meer daar geloof ik in
Schouders eronder, we vliegen erin

Refrein

Alleen met zijn allen, met zijn allen alleen
Ontdekken een grotere wereld om ons heen
Zo samen begrijpen waar het eigenlijk om gaat
Een mooiere wereld die lekker rond draait

Refrein

Want ik belooft...als scout en gids... (2x)

Een knoop in de das, ik zal er echt voor gaan
Soms met vallen dan weer opstaan
Ik hoop wat we doen echt zinvol is
In stad, zee of boom, in iets meer dan er is

Want ik belooft
Als scout en gids
Want ik belooft...

Binnen onze scoutsgroep kiezen we er echter voor om het oude, traditionele beloftelief te blijven gebruiken.

Het avondlied

O Heer, d 'avond is neergekomen
De zonne zonk, het duister klom
De winden doorruisen de bomen
En verre sterren staan alom
Wij knielen neer om U te zingen
In 't slapend woud, ons avondlied
Wij danken U voor wat w'ontvingen
En vragen Heer, verlaat ons niet

Knielen, knielen, knielen wij neder
Door de stilte weerklinkt onze bee
Luisterend, fluisterend, kruinen mee
En sterren staren teder
Geef ons Heer, zegen en rust en vree

6) Het uniform

Het uniform van een jonggiver bestaat uit:

- Een korte groene broek
- Een beige scoutshemd met de insignes op de juiste plaats

Het uniform wordt op elke vergadering gedragen. Op kamp wordt het enkel en alleen gedragen bij de officiële plechtigheden. Deze plechtigheden zijn: het hoofdaantreden 's morgens, de schouwing en de belofte. Naast deze plechtigheden kan de leiding ook toestemming geven of vragen om het scoutsuniform te dragen (vb. ter herkenning op dagtocht).

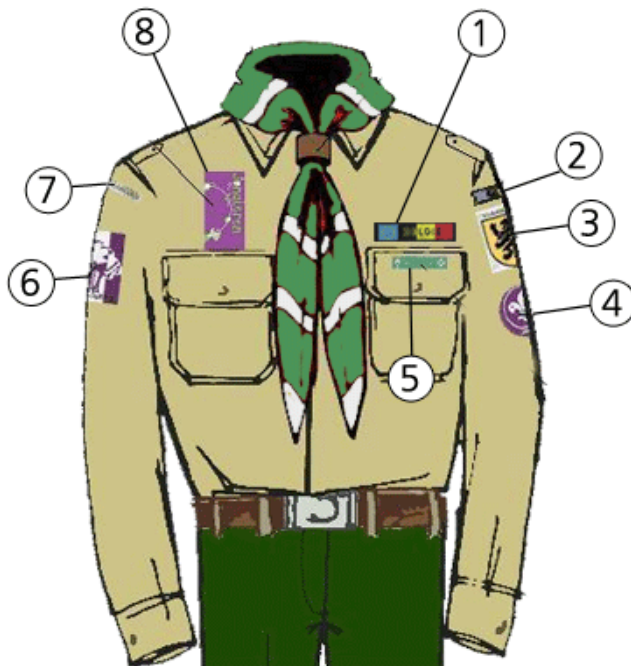
Op het scoutshemd worden, naast het jaarkenteken, ook volgende tekens aangebracht:

- Het groepslintje
- Het jonggiver-insigne (de oranje-witte rugzak)
- Je patrouillelintje
- Het belofteteken (vanaf de dag dat je je belofte hebt gedaan)

Vanaf je belofte-aflegging wordt je ook verwacht de paars-groene das van de Sint-Barbarascouts te dragen en te beschouwen als een onderdeel van het scoutsuniform.

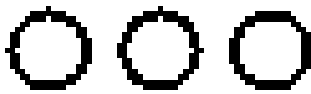
Naarmate je ouder wordt komen er enkele insignes bij:

- Totemlintje
- 1 verticale witte streep (HPL)
- 2 verticale witte strepen (PL)
- Vaandrig (rode lintjes)
- Hopman (groene lintjes)
- Groepsleiding (witte lintjes)

1. Het lintje België/Europa komt links boven de borstzak
2. Patrouillelinten komen aan de linker-schouderklep
3. Boven het internationale kenteken draag je de Vlaamse Leeuw of een provincieschildje
4. Het internationale kenteken komt in het midden van de bovenarm op de linkermouw
5. Het belofteteken komt midden op de linkerborstzak
6. Het takkenteken komt op de linkermouw, iets onder het groepslintje
7. Het groepslintje komt onder de schoudernaad van de rechtermouw
8. Het jaarkenteken, elk jaar een nieuw, draag je rechts vooraan, net boven de borstzak

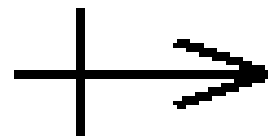
7) Spoortekens

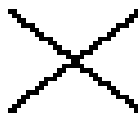
Begin spoor

Te volgen weg

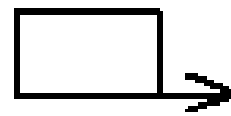
Weg met hindernissen

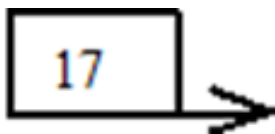
Versperde weg

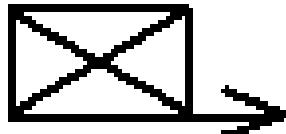
Sla links/rechts af

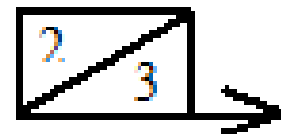
Bericht op 3 meter

Bericht op 17 meter

Bericht op 30 meter

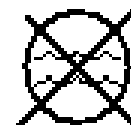
Bericht 3m ver en 2m hoog

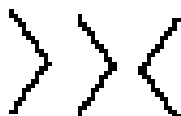
Wacht 4 minuten

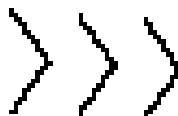
Drinkbaar water

Ondrinkbaar water

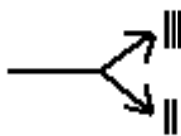
Oorlog

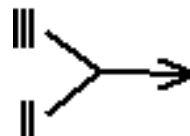
Vrede

Kamp in die richting

We zijn gesplitst
3 links, 2 rechts

Samenkomst, wacht op de
anderen

Niet storen

We zijn teruggekeerd

Bericht binnen straal van 5m

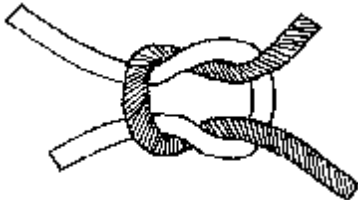

Einde spoor

8) Knopen en siorringen

Platte knoop

Deze knoop wordt gebruikt om twee touwen met eenzelfde dikte aan elkaar te binden (en niet te verbinden!). Hij wordt gemaakt door twee touwen met een gewone knoop aan elkaar te binden en daarover nog een tweede gewone knoop te leggen. Let er wel op dat de knopen overeenstemmen. D.w.z.: het ene touw met zijn vrije einde boven een lus en het andere touw met zijn vrije einde onder een lus ligt, steeds langs dezelfde zijde.

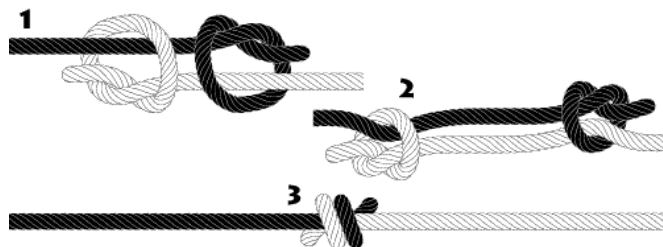
Vlaggesteek

Wordt gebruikt om twee touwen van verschillende dikte aaneen te binden. Hij wordt ook gebruikt om een touw aan een lus te bevestigen. Het vrije einde van boven naar onder in de lus steken en ditzelfde vrije einde tussen de lus en het reeds in de lus gestoken touw steken.

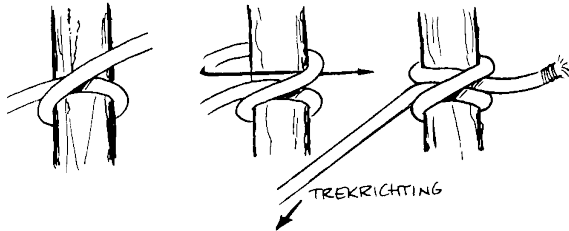
Vissersknoop

Dient om twee dunne, natte, glibberige touwen (van gelijke dikte) aan elkaar vast te maken of om koorden vast te binden die gedurig gespannen staan. Hij gaat niet los in het water. Je maakt met het eerste touw een gewone knoop rond het tweede touw. Met het tweede touw maak je eveneens een gewone knoop rond het eerste. De twee vaste einden trek je in tegenovergestelde richting aan en je knoop ligt vast. Doe je hetzelfde met de losse eindjes, dan komt de knoop los.

Mastworp

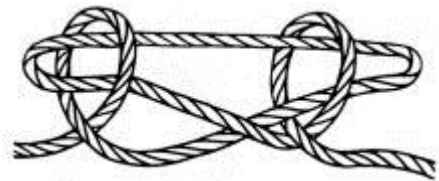
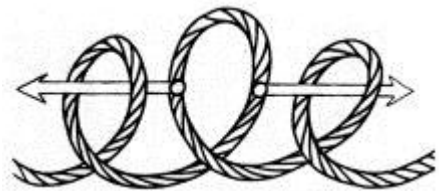
De mastworp dient om een touw aan een paal te binden. Hij vormt het begin en einde van een sjorring. Je slaat het touw rond een paal, maakt een kruis en dan ga je met het touw onder een kant door (niet volledig onder het kruis!). Houd er rekening mee dat een enkele mastworp allesbehalve veilig is en enkel een theoretische waarde heeft.

Touwverkorting

De touwverkorting dient om, zonder het touw door te snijden, het touw te verkorten of aan te spannen. Deze knoop leg je als volgt: leg drie dezelfde ringen en leg ze zo achter elkaar dat ieder voor de helft achter zijn voorganger ligt en trek tenslotte de middelste ring door beide andere ringen.

Dit is eigenlijk een toepassing van de trompetsteek.

Paalsteek

De paalsteek wordt gebruikt om een lus te maken aan het einde van een touw. Dit is een lus die niet aantrekt. Maak een kleine ring in het touw, door het van links naar rechts te brengen. Steek het vrije einde door die ring, maar zorg ervoor dat je een grote lus vormt die het houvast zal uitmaken. Je draait het einde rond het touw, steekt het terug in de kleine ring en trekt de knoop aan.

Kruissjorring

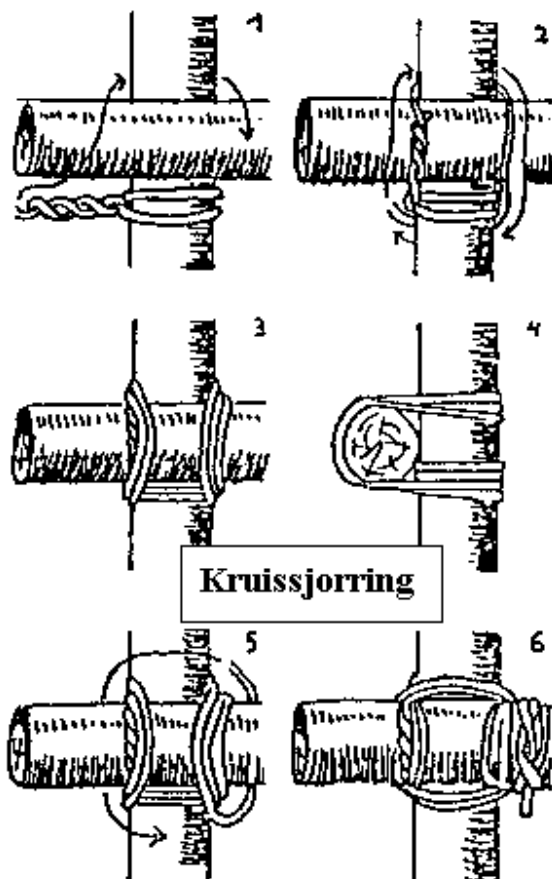
Dit is dé sjorring bij uitstek, de moeder der sjorringen als het ware. Het is de sjorring die je waarschijnlijk het meest zal toepassen in je scoutscarrière op alle balken (en dat zullen er heel wat zijn) die door je handen passeren. Met deze sjorring kan je letterlijk je wildste dromen maken, maar uiteraard geldt dat deze dan correct uitgevoerd moet worden! Een goeie kruissjorring houdt een heel kamp, dat is de norm. De sleutel om deze norm te halen is één simpel woord: 'spanning'. Deze spanning bouw je op in het touw (ideaal gezien drie armlengtes lang) waarmee je werkt.

Je begint met een mastworp aan de onderkant van de vaste paal (1) en gaat dan kruisvormig rond de twee palen (2,3,4), dit noemen we het leggen van windingen. Nadat je dat zo'n 4 à 5 maal gedaan hebt, ga je nog 4 à 5 maal woelen (5).

Let op:

- De windingen moeten mooi tegen elkaar liggen en nauw aansluiten aan de kruising van de balken
- Je windingen op de vaste balk leg je naar buiten toe (tweede winding aan de buitenkant van de eerste) en op de dwarsbalk naar binnen toe (tweede winding aan de binnenkant van de eerste winding), of vice versa. Kortom: je moet op de vaste balk het tegengestelde doen van wat je op de dwarsbalk doet
- Tijdens het leggen van windingen maar zeker ook bij het woelen span je het touw telkens maximaal aan

Je eindigt de kruissjorring met een mastworp aan de balk die je vastgemaakt hebt (6).

9) Belofteplechtigheid

H = Hopman

V = Vaandrig

B = Belofteling

De belofteling stelt zich in het midden, voor de hopman. De PL staat rechtsachter hem/haar, met de linkerhand op de rechterschouder.

H: Wat verlangt gij?

B: Een jonggiver te worden.

H: Kent gij de wet van onze beweging?

B: Ja, Hopman.

V: Voor de wet, om te groeten groet!

B: Wij zijn jonggivers... *(de belofteling groet met twee vingers want hij/zij heeft zijn/haar belofte nog niet gedaan bij de jonggivers)*

V: Groet af!

H: Beloofst gij trouw te blijven aan deze wet?

V: Voor de belofte, om te groeten groet!

B: Ik beloof op mijn erewoord... *(opnieuw groet de belofteling niet met drie, maar met twee vingers)*

V: Groet af!

H: Dan geef ik u nu, als nieuw lid van de jonggivers van de Sint-Barbarascouts de groepsdas. Proficiat X! *(de nieuwe jonggiver geeft een scoutshand aan de voltallige leiding en stelt zich naast zijn PL, beiden draaien zich om naar de groep)*

V: Voor de belofteling om te groeten groet! Groet af! *(applaus)*

De belofteling keert terug naar zijn patrouille net zoals de PL (indien er geen beloftelingen meer zijn in zijn patrouille). Nadat alle beloftelingen geweest zijn, wordt het beloftelied gezongen als afsluiter van de belofteplechtigheid.

10) Begrippen

Ereraad

Dit is een vergadering tussen de patrouilleleiders en de leiding

Takraad

Een vergadering met de leiders van een welbepaalde tak. Hierop worden vergaderingen of kampen voorbereid of problemen binnen de tak opgelost. Deze vergadering wordt voorgezeten door de hopman.

Groepsraad

Een vergadering met de leiders van alle takken, dus de kapoenen t.e.m. de givers. Deze wordt voorgezeten door de groepsleiding.

Totem

Als derdejaars jonggiver, mag je je totem afleggen op zomerkamp. Dan worden jou door de Raad der Wijzen (alle leiders/leidsters en jonggivers die reeds hun totem hebben) enkele proeven voorgeschoteld. Als je daarin slaagt, krijg je een totemdier. Bij de givers doe je nogmaals je totem voor het tweede deel: een adjectief. De bedoeling is dat de combinatie van dier en adjectief jouw karakter aantonen (vb. Stille Poolvos).

Eisenwerking

Nadat je jouw belofte hebt afgelegd krijg je het Jonggivershandboek. Op kamp kan je dan op bepaalde momenten eisen afleggen. Dit houdt in dat je dan bij iemand van de leiding kan gaan die je ondervraagt over een hoofdstuk dat je geleerd hebt uit het jonggivershandboek. Als je alle eisen kunt afleggen voor het einde van jouw jonggiver-carrière krijg je eeuwige roem en behoor je tot een select clubje van scoutsleden die daar voor jou ook in geslaagd zijn.

Zeven-minuten-eis

Dit is de meest eenvoudige eis die je kan krijgen. Als iemand van de leiding 7 maal fluit, dan is dit het teken dat de 7-minuten-eis begint. Dan moet je in staat zijn om je rugzak te maken waarin je alles steekt dat je nodig hebt voor een staptocht van 2 dagen en een overnachting en dit binnen zeven minuten. Wat moet er dus in je rugzak: bord/gamel, bestek, slaapzak, matje, lange broek, een onderbroek, een paar kousen en een trui. Met deze rugzak ga je in perfect uniform (!) naar het aantreden.

MDU

De afkorting voor Moed, Durf en Uithouding. Dit is een speciale vergadering die (meestal) eenmaal per jaar georganiseerd wordt en waarbij je een parcours en proeven moet afleggen om te zien of je deze eigenschappen wel bezit.